

Sygn. akt VII ACa 844/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VII Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Marcin Łochowski (spr.)

Sędziowie: SA Marek Kolasiński

SO del. Tomasz Wojciechowski

Protokolant: sekr. sądowy Izabela Nowak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2017 r.

sprawy z powództwa E. H.

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 21 grudnia 2015 r., sygn. akt XVII AmC 1877/15

postanawia:

I. uchylić zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym, trzecim i czwartym i umorzyć postępowanie w sprawie;

II. zmienić zaskarżony wyrok w punkcie drugim w ten sposób, że zasądzić od E. H. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądzić od E. H. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VII ACa 844/17

UZASADNIENIE

E. H. wniósł przeciwko (...) sp. z o.o. w P. powództwo o uznanie za niedozwolone postanowienie wzorca umowy o treści: „Podstawą przyjęcia reklamacji jest dowód zakupu towaru (paragon fiskalny lub faktura VAT)” – zawarty w pkt 1. warunków reklamacji regulaminu sklepu internetowego dostępnego na stronie (...) tegoż sklepu. Powód wniósł również o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwana spółka uznała powództwo i wniosła o połączenie niniejszej sprawy z licznymi sprawami toczącymi się przeciwko niej przed Sądem Okręgowym w Warszawie – Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Nadto, strona pozwana wniosła o zasądzenie od powoda kosztów procesu, wskazując, że uznała powództwo przy pierwszej czynności procesowej.

Wyrokiem dnia 21 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone i zakazał pozwanej spółce wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Podstawą przyjęcia reklamacji jest dowód zakupu towaru (paragon fiskalny lub faktura VAT).”, obciążył pozwanego kosztami procesu i zarządził publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym

i Gospodarczym na koszt pozwanego.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając temu orzeczeniu przede wszystkim naruszenie:

- art. 366 k.p.c. w zw. z art. 365 § 1 k.p.c. przez ich nieprawidłowe zastosowanie, albowiem w stosunku do postanowienia o treści „Podstawą przyjęcia reklamacji jest dowód zakupu towaru (paragon fiskalny lub faktura VAT)” uprawomocnił się wyrok w innej sprawie;

- art. 101 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i w konsekwencji obciążenie strony pozwanej kosztami procesu.

Z tych względów, pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku, umorzenie postępowania w sprawie i obciążenie powoda kosztami procesu.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest oczywiście zasadna, a podniesiony zarzut powagi rzeczy osądzonej musi skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania w sprawie.

Pozwany podniósł, że w dniu 21 grudnia 2015 r. przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie z powództwa J. M. przeciwko pozwanemu zapadł wyrok sygn. akt XVII AmC 1865/15, w którym Sąd uznał za niedozwolone postanowienie wzorca umowy o treści: „Podstawą przyjęcia reklamacji jest dowód zakupu towaru (paragon fiskalny lub faktura VAT)”. Wyrok ten uprawomocnił się wobec niewniesienia apelacji. Na podstawie ww. wyroku niedozwolone postanowienie wzorca umowy zostało wpisane do rejestru prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod poz. 6372 ((...)uokik.gov.pl/nd_wz_um.nsf).

Zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c. wyrok prawomocny uznający postanowienie wzorca umowy za niedozwolone ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Przepis ten, co prawda, został uchylony z dniem 17 kwietnia 2016 r. przez art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1634), jednak zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy wytoczono powództwo o uznanie postanowień wzorców umów za niedozwolone, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, nie dłużej jednak niż przez 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zatem przepis art. 479⁴³ k.p.c. ma zastosowanie w niniejszej sprawie.

Tym samym, wyrok z dnia 21 grudnia 2015 r., sygn. akt XVII AmC 1865/15 ma skutek również wobec powoda w niniejszej sprawie, skoro dotyczy postanowienia wzorca umowy o tożsamej treści stosowanego przez tego samego przedsiębiorcę. Wyrok ten ma więc powagę rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.) również w relacji między stronami postępowania.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie natomiast do art. 386 § 3 k.p.c. jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyla wyrok oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie.

Dlatego też, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym, trzecim i czwartym i na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 479⁴³ k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie, a na podstawie

art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie drugim w ten sposób, że w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 18 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.) zasądził od E. H. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nadto, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 14 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) zasądził od E. H. na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny przyjął, że powód ponosi ryzyko związane z wytoczeniem przeciwko temu samemu pozwanemu wielu spraw dotyczących tego samego postanowienia wzorca umowy. Powód wiedział o tym, że sprawa przez niego wytoczona jest jedną z wielu, ponieważ był reprezentowany przez tego samego pełnomocnika, co powodowie w innych sprawach. Z tego względu, mimo że przyczyną umorzenia postępowania była następcza przeszkoda procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej, Sąd Apelacyjny uznał za zasadne obciążenie powoda kosztami procesu w obu instancjach.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.